

Dunay Bertalan vívómester

(Százberencs, 1877. október 29. – Budapest, 1961. március 1.)

Kardvívó, gépészmérnök. Hatvan éven át a Ganz Villamossági Gyárban gépszerkesztőként, utóbb műszaki főtanácsosként működött. 1957-ben ment nyugdíjba. Sokoldalú sportember volt, legjelentősebb sikereit kardvívásban érte el. Tagja volt az 1912-es stockholmi olimpián győztes kardvívó csapatnak. A Dunay vívódinasztia feje: fiai, András és Pál is komoly vívósikereket értek el (Pál 1935-ben párbajtőrben Európa-bajnokságot nyert). Többször viselt tisztséget a Budapesti Budai Torna Egyletben (BBTE) és a Magyar Vívó Szövetségben.



1909-ben a BBTE tőr és kardbajnoka, de számos diadalt aratott az egyesületben 1905 óta, és az egyesületen kívül is:

- a Nagyváradi vívóklubban
- Kolozsváron a KEAC-ban,
- Abbáziában
- Szegeden és
- Pozsonyban

tőrben és kardban.

1913-ban a MAC vívóversenyén nyolcadik lett a BBTE színeiben.

1914-ben rendezett Kolozsvári Egyetemi Atlétikai Klub versenyét megnyeri.

1920-ban megnyeri a kardvívóbajnokságot.

1921-ben a Nagy Béla vándordíjas versenyt is megnyeri.

1923-ban harmadszor nyeri meg az értékes vándordíjat.

1928-ban lemond a BBTE alelnökségéről, amit 25 éven át irányított.

1929-ben az országos jubiláris, nyílt kardversenyen második helyezést ért el.

1929-ben Miskolc város kardvívó bajnokságán 3. helyet ért el a BBTE színeiben.

1942-ben megnyeri az országos tőrvívóbajnokságot.

1944-ben holtversenyben első, túsarány alapján második az országos tőrvívóbajnokságon.